

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.IV.35.784/2013/12.szám

A Kúria a dr. Szili Péter ügyvéd által képviselt felperesnek az Ivanovits Ügyvédi Iroda által képviselt Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Vidékfejlesztési Támogatások Igazgatósága alperes ellen támogatási ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2013. szeptember 25. napján kelt 7.K.27.265/2013/6. számú jogerős ítélete ellen az alperes által 7. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 7.K.27.265/2013/6. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 40.000 (negyvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A felperes 2012. augusztus 31-én támogatási kérelmet nyújtott be az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból az állattartó telepek korszerűsítéséhez 2012. évtől nyújtandó támogatások részletes feltételeiről szóló 61/2012. (VI. 29.) VM rendelet (a továbbiakban: Jogcímrendelet) alapján. Az első fokon eljáró Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Vidékfejlesztési Támogatások Igazgatósága a 2012. december 20. napján kelt határozatával a felperes támogatási kérelmét forráshiány miatt elutasította. A határozat indokolása megállapította, hogy a rangsorolás során a felperes által elért 86 szakmai pontszámot vette figyelembe. A VM rendelet alapján elérhető maximális pontszám

131 pont volt és a támogatás alsó határa a vonatkozó IH Közleményben meghatározott minimum pontszám figyelembevételével 90 szakmai pontszám került meghatározásra. A támogatáshoz szükséges minimum pontszámot el nem érő kérelmeket a hatóság ezért forráshiány miatt elutasította.

Az alperes határozatában több jogszabályra hivatkozott, többek között a fellebbezési jogot kizáró 2007. évi XVII. törvény (a továbbiakban: Eljárási tv.) 56. § (1) bekezdés b) pontjára.

A felperes a közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálatát kezdeményezte.

Az ügyben eljáró Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság határozatával az alperes határozatát hatályon kívül helyezte és az alperest új eljárás lefolytatására kötelezte. A bíróság megállapította, hogy sem az Eljárási tv., sem a perbeli támogatási kérelemre részletesebb eljárási szabályokat megállapító Jogcímrendelet nem határozza meg a forráshiány fogalmát, továbbá azt sem, hogy valamely támogatási kérelem milyen okokból kerülhet elutasításra. A Jogcímrendelet 8. § (1) bekezdése, és a Eljárási tv. 32. § (1) bekezdés c) pontja alapján a felperes támogatási kérelmét a rangsor állításával kellett elbírálni, figyelemmel arra is, hogy az Eljárási tv. 14. § (1) bekezdés c) pont ce) alpontja alapján a miniszter irányító hatósági jogkörében közleményt adott ki a minimális ponthatárról.

A bíróság megállapította, hogy a felperes fellebbezési jogának korlátozására jogszabálysértő módon került sor, ugyanis a forráshiány miatti elutasítás nem azonos az alacsony pontszám miatti elutasítással. Az MVH Eljárási tv. 38. § (7) bekezdése alapján megállapítható, hogy a forráshiány az alacsony pontszámmal szemben azt jelenti, hogy nem minden az IH Közlemény szerinti minimum pontszámot elérő pályázat támogatható, az ilyen pályázatokról csak a rendelkezésre álló jogosultsági keretekre tekintettel hozható döntés. A bíróság rögzítette, hogy forráshiány miatti elutasításra csak a szabályszerű, minimum pontszámot elérő rangsorolt pályázatok esetén kerülhet sor.

Az ügyben az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet. A felülvizsgálati kérelem az Eljárási tv. 32. § (1) bekezdésére és 55. § (8) bekezdésére utalással megállapította, hogy ezen jogszabályhelyek szerint a mezőgazdasági támogatási ügyben eljáró hatóság vagy arányosítással, vagy beérkezési sorrend, vagy rangsorba állítás, vagy az előbbieken említett bírálati módszerek együttes alkalmazásával bírálja el a mezőgazdasági támogatási kérelmeket. Az alperes szerint a joggyakorlatban a rangsorba állítás olyan módszer, amelynél a mezőgazdasági támogatási ügyben eljáró hatóság minden kérelmet (pályázatot) lepontosz, majd a pontok

alapján sorrendbe állítja a kérelmeket. A mezőgazdasági támogatási ügyben eljáró hatóság nem két körben végzi el a kérelmek bírálatát, hanem egy lépésben. Így a hatóság a kérelmeket sorrendbe állítja, és lepontozza, majd a pontok alapján kiosztja a támogatást. A pályázatok sorrendbe állításához kapcsolódik, hogy az irányító hatósági jogkört gyakorló vidékfejlesztési miniszter közleményben meghatározza azt a pontszámot, amely a támogatás igénybevételéhez szükséges. Ennek a pontszámnak a meghatározása nyilvánvalóan attól függ, hogy az adott támogatási jogcímre milyen mértékű forrás áll rendelkezésre. Az alperes szerint a támogatás igénybevételéhez szükséges pontszám nem más, mint az adott támogatási jogcímre rendelkezésre álló forrás pontszámban való kifejeződése. Mindezek alapján az alperes álláspontja szerint a bírósági jogértelmezés téves. Az alperes elsődlegesen az ítélet hatályon kívül helyezését és helyette a jogszabályoknak megfelelő új határozat hozatalát kérte, másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezését és az eljáró bíróság új eljárásra történő utasítását.

A felülvizsgálati kérelem mindezekon túlmenően jogegységi eljárás lefolytatására is javaslatot tett. Álláspontja szerint a Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság téves jogértelmezése, illetve az ezzel a jogértelmezéssel egyet értő Kfv.II.35.044/2013/5. számú kúriai döntés alapján a kialakulófélben lévő gyakorlattól csak jogegységi eljárás lefolytatása útján lehet eltérni.

Az ügyben a felperes felülvizsgálati ellenkérelmet nyújtott be, amelyben kérte, hogy a Kúria tartsa fenn hatályában a Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság felülvizsgálattal érintett döntését. Álláspontja szerint az alapjog-korlátozásnál vizsgálni kell a jogalkotói célt is, ez pedig a jogalkotó szándéka és az alperes nyilatkozata szerint is az, hogy biztosítsa, hogy az ügyfelek ne nyújtsanak be fellebbezést kizárólag abból az indokból, mert a formailag egyébként megfelelő pályázatok támogatására a támogató által felállított rangsor figyelembevételével már nem jut pénz.

Mindemellett előadta, hogy jelen ügyben a felperes keresete arra vonatkozott, hogy az alperes eljárása és határozata a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 50. § (1) bekezdésének és 72. § (1) bekezdés ea) és ec) pontjának nem felel meg. Vitatta a hatóság azon megállapítását, hogy az általa elért pontszám 86, álláspontja szerint ő elérte a támogatáshoz szükséges 90 pontot, de a határozatból nem állapítható meg, hogy milyen szempontokat értékelte a hatóság, illetve amennyire megállapítható, annyiban a bizonyítékok értékelése nem felel meg a pályázat tartalmának, tehát a felperes nem önmagában a fedezethiány tényét kifogásolta, hanem azt, hogy a fedezethiány tényének megállapítását megalapozó eljárás, a bizonyítékok értékelése és a határozat tartalma nem felel meg a jogszabályoknak.

Kérelmet fogalmazott meg továbbá arra vonatkozóan, hogy a Kúria mérlegelje: szükséges-e az Eljárási tv. 56. § (1) bekezdés b) pontja alkotmányossági vizsgálatának kezdeményezése.

Ezt követően a felperes felülvizsgálati ellenkérelme az alperes felülvizsgálati kérelmében felvetettekre válaszol. Végezetül arra kéri a Kúriát, hogy amennyiben az erre rendelkezésre álló adatok alapján a Pp. 275. § (1) bekezdésének keretei között lehetőség van, a Kúria állapítsa meg, hogy az ügyben a felperesnek sérült a tisztességes eljáráshoz való joga.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

Elöljáróban a Kúria utal arra, hogy nemcsak a 2013. május 22-én kelt Kfv.II.35.044/2013/5. számú ítélete, hanem az azóta folytatott töretlen ítélkezési gyakorlata (lásd pl. a Kfv.IV.35.246/2013/3. számú, vagy Kfv.IV.35.409/2013. számú, vagy a Kfv.IV.35.635/2013/4. számú eseti döntéseket) egységesen értelmezte az Eljárási tv. rangsor állításával kapcsolatos rendelkezéseit.

A Kúria fent jelölt döntései megállapították, hogy nem azonos a kérelem alacsony pontszám vagy forráshiány miatti elutasítása, a fellebbezési jog csak a forráshiány miatti elutasítás esetén kizárt. A Kúria e határozatai értelmében az Eljárási törvény 38.§ (7) bekezdése alapján megállapítható, hogy a forráshiány az alacsony pontszámmal szemben azt jelenti, hogy nem minden, az Irányító Hatóság Közleménye szerinti minimum pontszámot elérő pályázat támogatható, az ilyen pályázatokról csak a rendelkezésre álló jogosultsági keretekre tekintettel hozható döntés. A törvény indokolása is megerősíti, hogy az Eljárási tv. 38.§ (7) bekezdéssel történő kiegészítésére azért volt szükség, hogy minden intézkedés esetében egyértelművé váljon: az intézkedésekhez rendelt, előre meghatározott mértékű költségvetési forrás korlátozza azt, hogy minden, szabályszerű kérelmet benyújtó ügyfél támogatáshoz jusson, ugyanis a nem folyamatos kérelembírálat esetén a rangsorba állítást követően oszthatóak fel csak a keretek. Forráshiány miatti elutasításra ebből eredően csak a szabályszerű, minimum pontszámot elérő, rangsorolt pályázatok esetében kerülhet sor.

Az Eljárási tv. 14. § (1) bekezdés ce) pontja szerint a miniszter irányító hatósági jogkörének gyakorlása során közleményt ad ki a támogatás igénybevételéhez szükséges, jogszabályban, illetve a pályázati felhívást tartalmazó közleményben meghatározott feltételek teljesítése esetén a minimális ponthatárról. Jelen ügyben a felperes támogatási kérelme a minimum pontszámot nem érte el, ugyanis a felperes támogatási kérelmére 86 szakmai pontot

kapott, a minimum pontszám pedig 90 pont volt (a maximális 131 ponthoz képest). Ezért a felperes támogatási kérelmének elutasítására nem forráshiány, hanem alacsony pontszám miatt került sor.

A fentieket figyelembe véve megállapítható, hogy a Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság helytállóan döntött úgy, hogy a forráshiány miatti és az alacsony pontszám miatti elutasítási ok nem azonos. Az Eljárási tv. 56. § (1) bekezdés b) pontja szerint a fellebbezés benyújtásának nincs helye, amennyiben a mezőgazdasági és vidékfejlesztési támogatási szerv a kérelmet a jogosultsági keret kimerülése vagy forráshiány miatt utasítja el. Így ha a felperes kérelme ismételten az alacsony pontszám miatt nem lesz támogatható, úgy a fellebbezési jog kizárására nincs lehetőség.

A felülvizsgálati ellenkérelem felvetette az Eljárási törvény 56. § (1) bekezdés b) pontjába foglalt, a fellebbezési jogot kizáró rendelkezés alkotmányossági vizsgálatának kezdeményezését a jogorvoslathoz való jog szempontjából. A Kúria ebből az okból nem találta indokoltnak eljárása felfüggesztését, ugyanis a nem megfellebbezhető közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálatát lehet kezdeményezni.

A felülvizsgálati kérelemnek a jogegységi eljárás kezdeményezésével kapcsolatos alperesi kérelemre vonatkozóan a Kúria utal arra, hogy a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény 32. § (1) bekezdése szerint „Jogegységi eljárásnak van helye, ha

a) a joggyakorlat továbbfejlesztése vagy az egységes ítélkezési gyakorlat biztosítása érdekében elvi kérdésben jogegységi határozat meghozatala, korábban meghozott jogegységi határozat megváltoztatása vagy hatályon kívül helyezése szükséges, vagy
b) a Kúria valamely ítélkező tanácsa jogkérdésben el kíván térni a Kúria másik ítélkező tanácsának elvi bírósági határozatként közzétett határozatától vagy közzétett elvi bírósági döntéstől.”

A fentiekben már bemutatásra került, hogy az alacsony pontszám vagy a forráshiány miatti elutasítás tekintetében a Kúria ítélkezési gyakorlata egységes, a Bszi. 32. § (1) bekezdés b) pontjába foglalt azon helyzet sem áll fenn, hogy a Kúria ítélkező tanácsa el kíván térni egy másik ítélkező tanács elvi határozatától.

A Kúria megállapítja továbbá, hogy a jogerős ítélet – a felülvizsgálati ellenkérelemben felvetett – Ket. 50. § (1) bekezdése és 72. § (1) bekezdés e) pontja szempontjából is értékelte a felülvizsgált közigazgatási határozatot. A jogerős bírósági döntés a megismételt eljárásra azt az utasítást adta, hogy az alperesnek a Ket. 50. § (1) bekezdése és 72. § (1) bekezdés e) pont ea) és ec) alpontjai alapján részletesen meg kell indokolnia

határozatát, meg kell jelölni a felperes számára is érthető, beazonosítható, követhető módon, jogszabályi hivatkozásokkal is alátámasztva, hogy a pontozási szempontoknál az adható részpontszámok esetén miért tért el a maximális részpontszámtól.

A fentiekre tekintettel a Kúria a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján a Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság jogerős ítéletét hatályában fenntartotta.

Mivel a hatályában fenntartott jogerős ítélet alapján a felperes pernyertes lett, ezért a Kúria nem találta indokoltnak a felperesi ellenkérelemben felvetett - a jogerős ítéletbe foglalttól eltérő jogkövetkezményre egyébként sem vezető - tisztességes eljáráshoz való jog sérelmének külön vizsgálatát.

A Kúria a Pp. 270. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó 78. § alapján kötelezte a pervesztes alperest a felperes felülvizsgálati eljárásban felmerült költségeinek megfizetésére.

Az illetékekről szóló módosított 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. § (1) bekezdésének c) pontja alapján az alperes teljes személyes illetékmentességben részesül, ezért a le nem rótt illetéket a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2015. február 17.

**Dr. Kozma György sk. a tanács elnöke, Dr. Balogh Zsolt sk.előadó
bíró, Dr. Hörcherné Dr. Marosi Ildikó sk. bíró**